

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, BALANDŽIO – APRIL 12 2016 • Vol. CVII Nr. 43 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 04-11-2016

ŠIAME NUMERYJE:

Nepriklausomybės šventė „prie jūros“ – 4 psl.

Kur susitinka pasaulio lietuviai – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Meilės džiaugsmas šeimoje

Popiežius Pranciškus

EPA nuotr.

Penktadienį, balandžio 8 dieną, buvo paskelbtas posinodinis apaštališkasis paraginimas „Amoris laetitia“ (Meilės džiaugsmas), kurį popiežius Pranciškus parašė remdamasis pernai ir užpernai vykusių dviejų šeimos problemos ir pašaukimą nagrinėjusių Vyskupų Sinodo asamblėjų siūlymais. Apaštališkąjį paraginimą popiežius pasirašė kovo 19 dieną.

Vatikano spaudos salėje surengtame dokumento pristatyme kalbėjo Vyskupų Sinodo generalinis sekretorius kard. Lorenzo Baldisseri, abiejose šeimai skirtose Sinodo asamblėjose aktyviai dalyvavęs Vienos arkivyskupas kard. Christoph Schoenborn ir italų su-tuoktinių pora, Sinode dalyvavę kaip stebėtojai ir liudy-tojai.

Pradėdamas pristatymą, kardinolas Baldisseri visų pirma atkreipė dėmesį į popiežiaus dokumento pasiro-

dymo kontekstą. „Amoris laetitia“ skelbiamas Gailės-tingumo jubiliejaus metais. Šis sutapimas kelis kartus pa-minėtas popiežiaus apaštališkojo paraginimo tekste; taip pat keletą kartų cituojama ir Jubiliejaus skelbimo bulė. Kitas dalykas, į kurį atkreipė dėmesį kardinolas, tai aki-vaizdas tęstinumo ryšys tarp pirmojo popiežiaus Pran-ciškaus dokumento – apaštališkojo paraginimo „Evangelii gaudium“ ir šio, specifinei šeimos tematikai skirto do-kumento. Tęstinumas atsispindi ir abiejų dokumentų pa-vadinimuose – nuo „Evangelijos džiaugsmo“ iki „meilės džiaugsmo“ šeimoje.

Popiežiaus Pranciškaus dokumentą sudaro devyni skyriai su 325 paragrafais ir baigiamoji malda Šventajai Šeimai. Pirmajame, įvadiniame, skyriuje kalbama apie šio dokumento atsiradimo aplinkybes ir jo paskirtį, taip pat primenamas Šventajame Rašte nurodytas šeimai skirtas Dievo planas.

– 2 psl.

Žvaigždučių spindesys

Mokytoja Daiva Juzėnienė su jaunosiomis šokėjomis

Rengėjų nuotr.

Balandžio 9-oji – ypatingas šeštadienis Čikagos lituanisti-nėje mokykloje (ČLM). Čia vyko jau tradiciniu tampa-tis mokyklos tėvų komiteto organizuotas lėšų telkimo vakaras „Šokame su ČLM žvaigždėmis“. Kelias savaites repetavo ir jam ruošėsi trys suaugusiųjų ir keturios vaikų poros. Kaip viskas pra-ėjo, kas tapo nugalėtojais – visko šiandieną dar jums neat-

skleisime, bet išsamiai papasakosime vienoje artimiausių „Drau-go“ laidų. Tik pasakysime, kad šokėjus vertino ne tik vertinimo komisija, bet ir žiūrovai, o rengėjai dėkoja visiems vaikučiams ir jų tėveliams už žavingas akimirkas su šokėjais – mūsų akyse jie visi nugalėtojai.

„Draugo“ info

Jaunystės požiūriu gyvenimas yra begalinė ateitis; senatvės – labai trumpa praeitis – Arthur Schopenhauer

Esu iš tų, kurie atidžiai perskaitė viešas mūsų slaptųjų tarnybų ataskaitas apie 2015-aisiais Lietuvai iškilusias grėsmes bei 2016-ųjų perspektyvas.

Taip pat teko matyti spaudos konferencijų, kuriose Valstybės saugumo departamento (VSD) ir Antrojo operatyvinių tarnybų departamento (AOTD) vadovai išguldė argumentų, kodėl būtent tokia yra šių metų pavasarį skelbta ataskaita. Mačiau pokalbius ir tų, kurie tvirtino nusivylę lietuviškųjų „džeimsų bondų“ išvalgomis. Esą per daug konkrečios arba „jose nėra nieko sensacingo“.

Kurią pusę palaiko šių eilučių autorius? Negalėčiau tvirtinti, jog lietuviui, kuris domisi politika, ataskaitos bei prognozės paliko „sprogusios bombos išpūdį“. Daugelis pavojų mums seniai žinomi. Apie kai kurių grėsmių egzistavimą nujautėme.

Tačiau visa tai buvo išblaškyta, išmėtyta po užtektinai plačią ir margą lietuviškąją informacinę erdvę. O kai probleminiai elementai sudedami į krūvą, štai tada tik ir įmanoma pastebėti, jog gyvename beveik ...karo sąlygomis. Situacija – sudėtinga. Daugeliui pasaulinių procesų Lietuva negali daryti bent kiek ženklesnio poveikio. Per maža, per mažai skaitlinga. Tad iliuzijas dėl šimtaprocentinio saugumo reikia išmesti į šiukšlių kibirą. O į oponentus, kurie nemato „situacijos dramatiškumo“, – žvelkime itin atidžiai ir nepatikliai.

Žodžiu, pirmiausia slaptųjų tarybų analitikams norėtusi padėkoti už išlaikytą bent jau minimalų konkretumą. Be konkretumo jų ataskaitos tebtų nuobodūs, mažai ko verti teoriniai svaichiojimai, kurių autorius bet kada galima apkaltinti „kuriant stebuklines pasakas“. Pagirti norėtusi dar ir dėl to, kad lietuviškieji „džeimsai bondai“ konkretumo nesibodėjo ir praėjusiais metais, ir dar anksčiau. Tendencija nevangti konkretybių – sveikintina.

Belieka tikėtis, kad ilgainiui jie išdrįs paminėti ne tik smulkių, bet ir stambesnių „keistuolių“ pavardes. Žiūrėk, šiomet įvardinti net du keistai besielgiantys Kovo 11-osios Akto signatarai. Gal 2017-aisiais saugumo specialistai jau išdrįs pasirašyti ir po ataskaitomis, kuriose bus įvardinti ypač aršiai viską, kas lietuviška, niekinantys žinomi Lietuvos režisieriai, istorikai, muzikologai? Nejaugi manome, jog tarp meno, kultūros veikėjų nėra nė vieno niekadėjo, dergiančio Lietuvą ne todėl, kad jam taip atrodo, o todėl, kad taip reikia agresyviai ginklais šiandien besišvaistantiems Kremliui?

Džiugu ir dėl to, kad galų gale prabilo lietuviškoji karinė žvalgyba bei kontržvalgyba. Šiomet ir ji pateikė savųjų išvalgų, kaip derėtų vertinti Lietuvos saugumą. Iki šio neturėjome galimybes į Lietuvos reikalus pažvelgti būtent kariškių akimis. Pavyzdžiui, kokią įtaką mūsų ramybei daro kariniai susidūrimai ... Pietų Kaukaze. O juk daro įtaką. Kils rimtas karas ten, kentėsime ir mes.

O kur dėti ataskaitų ir išvalgų kritikų? Pirmiausia į galvą šovusi mintis – nekreipkime dėmesio. Nors žinoti, ką labiausiai erzina VSD ir AOTD priekaištai, – verta. Žinoma, labiausiai nustebino buvęs VSD vadovas Mečys Laurinkus, beje, Kovo 11-osios Akto signaras, televizijose bandęs kaltinti „džeimus bondus“ šmeižiant kolegas signatarus Zigmą Vaišvilą ir Rolandą Paulauską. Esą neturint konkrečių įrodymų negalima žmonių kaltinti tarnaujant priešiškomis valstybėms. Esą tarnaujančius Maskvai reikia sodinti į kalėjimus, o ne aprašinėti saugumo ataskaitose. Esą minėti signatarai galėtų VSD ar AOTD vadovus paduoti į teismą dėl šmeižto, melo ar dalykinės reputacijos sugadinimo...

Leiskime nuomonę turėti ir saugumui

GINTARAS VIŠOCKAS

Taip, norint pasakyti, kas yra Rusijos šnipas, reikalingi konkretūs įrodymai. Bet juk 2016-ųjų ataskaitose keistai besielgiantys signatarai nėra pavadinami nei priešiškų valstybių šnipais, nei agentais. Saugumas tiesiog aprašė keletą įtartinų tendencijų, kurias, beje, galima įtarti esant ir be VSD ataskaitų.

Keletas saugumietiškos ataskaitos kritikų prisiminė demokratijos ir spaudos laisvės principus, esą žmonės turi teisę kritikuoti valdžią. Taip, demokratinėse šalyse leidžiama burnoti valdžią net ir labai piktai, neteisingai, nepagrįstai. Tokios demokratinio žaidimo taisyklės.

Ir vis dėlto kolegos Audriaus Antanaičio komentaras, nuskambėjęs „Žinių radijuje“, – nustebino. Tinklalo Alkas.lt redaktorius A. Antanaitis iškilmingai pareiškė: „Valstybėje, kurioje negalima kritikuoti valdžios, gyventi nenoriu“.

Istorija štai tokia: kovo 31 d. „Žinių radijo“ laidoje „Dienos klausimas“ jis dėstė savašias mintis apie žodžio laisvės ir valstybės saugumo ribas. Šiai diskusijai jį paskatino kovo 30 d. pristatytas Lietuvos žvalgybos institucijų – Valstybės saugumo departamento ir Antrojo operatyvinių tarnybų departamento prie Krašto apsaugos ministerijos grėsmių nacionaliniam saugumui vertinimas.

Taigi A. Antanaitis tvirtino, kad išklausius Lietuvos žvalgybos institucijų ataskaitas, jam su-

sidarė išpūdis, jog kiekvienas, kuris kritikuoja Lietuvos vadžią, – tarnauja Rusijos interesams. A. Antanaitis paabrėžė: „Jeigu kiekvienas, kuris kritikuos Prezidentę, Vyriausybę ir Seimą, taps Kremliaus įkaitu, tai – gyventi tokioje valstybėje aš – nenoriu“.

Bet ar tikrai kiekvienas, kritikuojantis Lietuvos valdžios institucijas, tampa „Kremliaus įkaitu“? Kodėl spau-

dos laisvės ir demokratijos principų gynėjai neužsimena apie tikrąją – abipusią – demokratiją: jei Petraičiui ir Jonaičiui leidžiama kaltinti valdžią darant nusikaltimus, tai leiskime ir valdžiai kritikuoti Petrą su Jonaičiu nederamai pasielgus. Niekaip nesupratu, kodėl demokratinėje ir žodžio laisvę gerbiančioje valstybėje teisę kritikuoti turi visi, išskyrus valdžios institucijas.

Jei Lietuva – demokratinė valstybė, tai teisė savąją nuomonę išguldyti suteikta ir saugumo struktūroms. Juolab kad matome, kokias sudėtingas, painias žvalgybines operacijas Rusijos slaptosios tarnybos atlieka Ukrainoje, JAV, Vokietijoje, Sirijoje. Kvaila apsimesti, jog Rusija neturėtų saviškių Baltijos šalyse.

Kiekviena lazda turi antrąją galą, kiekviena moneta turi antrąją pusę. Kilęs ginčas dėl VSD ir AOTD teisių viešai įvardinti įtartinuosius taip pat turi dvi puses. Antrąją įvardinčiau šitaip: jei mūsų „džeimsai bondai“ bijos viešai ištarti įtartinųjų pavardes, mūsų valstybė nebus labiau saugi.

O buvusio VSD vadovo M. Laurinkaus raginimas neva suterštą reputaciją ginti teismo salėse nėra sveikintinas. Viešojoje erdvėje nuskambėjusius kaltinimus tikrieji demokratai ir tolerantai pirmiausiai ginčija toje pačioje ...viešojoje erdvėje. Į teismą tolerantiški, kitokią nuomonę gerbiantys demokratai kreipiasi tik išskirtiniais, ypatingais atvejais.

Meilės džiaugsmas šeimoje

Atkelta iš 1 psl.

Antrajame skyriuje apžvelgiama dabartinė šeimos gyvenimo panorama; trečiajame primenamas Bažnyčios mokymas apie santuoką ir šeimą. Du centriniai dokumento skyriai – ketvirtasis bei penktasis – kalba apie meilę šeimoje ir – šeštasis – apie šeimoje konkrečiai pasireiškiantį meilės vaisingumą. Septintajame skyriuje priminta šeimos atsakomybė už jaunosios kartos ugdymą. Aštuntajame popiežius Pranciškus ragina Bažnyčios ganytojus su gailestingumu ir sielovadiniu išvalgumu ištieti ranką toms šeimoms, kurių padėtis nepilnai suderinama su Viešpaties siūlomu šeimos idealu. Galiausiai devintasis skyrius primena kai kuriuos šeimyninio dvasingumo elementus.

Posinodinio apaštališkojo paraginimo „Amoris laetitia“ tekstas gana ilgas. Oficialų jo leidimą italų kalba sudaro daugiau kaip puslėčio šimto puslapių. Dėl to popiežius Pranciškus savo dokumento įžangoje pataria jį skaityti neskubant. „Gali būti, – rašo Pranciškus, – kad, pavyzdžiui, sutuoktiniai labiau save atpažins ketvirtajame ir penktame skyriuose, o sielovadininkus labiau sudomins šeštasis. Tačiau visi teįsigilina į aštuntąjį skyrių. Tikiuosi, kad kiekvienas skaitantysis išgirs kvietimą su meile rūpintis šeimomis, nes šeimų gyvenimas tai ne problemų, bet visų pirma galimybių šaltinis“.

Aptardamas tuos atvejus, kai šeimų gyvenimas ne visiškai atitinka Viešpaties siūlomą šeimos

idealą, Pranciškus naudoja tris raktažodžius: „palydėti, suprasti ir integruoti“. Atsižvelgdamas į Sinodo asamblėjų metu išsakytą daugelio vyskupų nuomonę, popiežius rašo, kad „pakrikštytieji, kurie išsiskyrė ir sudarė naują civilinę santuoką, turi būti labiau ir įvairiais būdais integruoti į bažnytines bendruomenes, vengiant papiktinimo“, „tokia jų integracija reikalinga taip pat ir jų vaikų krikščioniškajam ugdymui“.

Šio skyriaus esmę bene geriausiai atspindi popiežiaus Pranciškaus kvietimas: „Raginu sudėtingose šeimyninėse situacijose gyvenančius tikinčiuosius su pasitikėjimu kalbėtis su savo ganytojais arba tarnauti Viešpačiui pasišventusiais pasauliečiais. Ne visada sulauksite pritarimo savo idėjoms ar troškimams, bet gausite šviesos, kuri padės geriau suprasti, kas dedasi ir surasti asmeninės brandos kelią. Raginu ganytojus su meile ir kantrybe išklausyti, nuosirdžiai įsigilinti į žmonių dramas, stengtis suprasti jų požiūrį, padėti suprasti savo padėtį Bažnyčioje“. Galiausiai popiežius pastebi, kad dabartiniame Bažnyčios gyvenime, deja, dažnai būna situacijų, kai sielovadoje nesurandama pakankamai vietos beribei Dievo meilei, kai keliamos sąlygos gailestingumui, iškreipiami jo prasmė, pašalinamas tikras jo turinys. Toks elgesys, – įspėja Pranciškus, – tai Evangelijos iškraipymas.

Vatikano radijas

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Rasa Juknevičienė.

Svarbiausias būdas atgrasyti priešą ir paruošti visuomenę yra viešumas

Į „Draugo“ klausimus atsako **Rasa Juknevičienė**, 1990 m. kovo 11-osios Nepriklausomybės akto signatarė, LR Seimo narė ir Seimo saugumo bei gynybos komiteto narė, visą nepriklausomybės laikotarpį dirbanti valstybės saugumo ir gynybos bare.

– **Šiometinė Valstybės saugumo departamento (VSD) visuomenei pateikta grėsmių analizė išeivijoje sukėlė daug nerimo.**

– Bet tai nėra pirmoji analizė. Saugumo departamentas tęsia tai, kas buvo pradėta dar 2012 m. Manau, kad visuomenė iki šiol į tai nelabai kreipdavo dėmesio. Naujoji VSD vadovybė gal šiek tiek daugiau dirba su žiniasklaida. Yra padidėjęs visuomenės dėmesys saugumo, gynybos klausimams, todėl kiekviena tokia žinutė yra priimama visai kitaip. Noriu priminti, kad Estijoje tokios viešos ataskaitos skelbiamos jau dešimtmetį. Daugelyje Europos valstybių tokia praktika yra įprasta. Aš džiaugiuosi, kad tai daroma. Svarbiausias būdas atgrasyti priešą ir paruošti visuomenę gilesniam suvokimui yra viešumas: kad visuomenė kuo daugiau žinotų. Kas būna, kai visuomenė nėra informuojama, žinome iš istorijos. Pvz., kaip viskas vyko 1940 m. Esu pervertusi visus 1939–1940 m. „Lietuvos aidą“ laikraščius iki pat 1940 m. birželio 15 d. Patikėkite – neradau nė vienos žinutės apie Sovietų Sąjungą, išskyrus vieną apie gyvenimą kolūkiuose. Visuomenė buvo visiškai neinformuota, atvirkščiai – netgi buvo bandoma rodyti draugystę su SSRS, – toks tada buvo prioritetas. Ir žmonės ištiko šokas, kai per Lietuvą pradėjo važiuoti svetimi tankai.

– **Kodėl VSD ataskaitoje apie grėsmes minimos Zigmo Vaišvilos, Rolando Paulausko ir kt. pavardės? Jūs juos žinote nuo pat Sąjūdžio metų.**

– Žmonėms, kurie neseka Lietuvos situacijos, nežiūri „Facebook“, nemato įrašų „YouTube“, nežino, kokias spaudos konferencijas kas savaitę rengia Z. Vaišvila, tiems gal sunku suprasti, kodėl ataskaitoje paminėta jo pavardė. Man tai nebuvo nieko nauja. Šis žmogus jau keletą metų dėsto savo požiūrį taip, kad rusiška propagandinė žiniasklaida, skirta Lietuvai, Vaišvilą laiko vienu iš pagrindinių herojų, kurį cituoja ir kuriuo remiasi, pasakodami apie labai blogą Lietuvos gyvenimą. VSD tik konstatavo tai, – ir labai švelniai, – kas metų metus čia vyksta, atkreipė dėmesį. Ir apie Rolandą Paulauską taip pat... Jis nuolat kalba tai, ką kalba pati Rusija, Kremlius. Jis tapo tiesiog Kremliaus politikos trubadūras Lietuvoje. Kodėl jie taip daro? Aš neturiu faktų, kad juos pavadinčiau kokiais nors agentais... Vėlgį verta pasižiūrėti, kas vyko 1940 m. Lietuvoje, kaip stipriai Kaune veikė Rusijos ambasada – kokios inteligentų eilės stovėdavo Laisvės alėjoje. Buvo dirbama su jais, ieškoma žmonių su asmeninėmis problemomis. Pvz., Vinco Krėvės – tragiška istorija. Sovietų okupacijos pirmaisiais metais žmogus iš tiesų buvo panaudotas, paskui pats pamatė, kas įvyko ir turėjo bėgti iš Lietuvos nuo tos pačios sovietų valdžios. Tuometinė sovietinė Rusija naudojosi pažeistomis žmonių ambicijomis, tam tikrais charakterio bruožais. V. Krėvė visada jautėsi nesuprastas, išsižeidęs, negavęs to, ko tikėjosi. Ir šandien žmonių charakteriai yra studijuojami ir naudojami. Jie ir patys, deja, nelabai suvokia, kokią jie vaidmenį vaidina.

– **Prisimenate, kaip Z. Vaišvila Sąjūdžio metais rengė protestus prieš Ignalinos atominę elektrinę, kėlė klausimą dėl Kruonio akumuliacinės elektrinės. R. Paulauskas pirmajame Sąjūdžio suvažiavime, būdamas Kau-no grupės atstovas, pirmas iš tribūnos viešai pareiškė, kad reikia skelbti Lietuvos nepriklausomybę, ir tai sukėlė nepaprastą reakciją – piktinosi Vytautas Petkevičius, Vaclovas Daunoras, Meilė Lukšienė... Ar gali būti, kad ir tuomet jie kalbėjo ne iš širdies, o tik provokavo?**

– Visai gali galvoti, kai matai, kaip pakrypo jų gyvenimas. Dėl Z. Vaišvilos neturiu jokių faktų, kad galėčiau dėti ant stalo. R. Paulauską pažinau iš labai arti dar 1990 m. Aukščiausiojoje Taryboje, teko būti net ir vienoje frakcijoje. Galiu papasakoti vieną faktą apie Sausio 13-ąją. Į Parlamentą atėjau iškart po to, kai prasidėjo sūviai prie Televizijos bokš-

to. Aš tada dirbau sekretoriata – deputatams buvo tokios pareigos – po tris paskirdavo padėti sekretoriatui organizuoti darbą. Man buvo pavesta skambinti telefonu (mobilųjų telefonų tuomet nebuvo) ir kviesti visus susirinkti. Aš, kaip ir daugelis deputatų, gyvenau „Draugystės“ viešbutyje. Paulauskas irgi. Beveik visi atėjo, net ir Vilniaus krašte išrinkti deputatai, kurie balsuodami dėl nepriklausomybės susilaukė. O Rolandas Paulauskas atėjo tik apie pusę vienuoliktos rytą, visas išbalęs. Klausiau, kodėl tu nekėlei ragelio viešbutyje, kodėl neatėjai, kai visi buvo kviečiami susirinkti naktį? Sakė: miegojau, negirdėjau. Žinau puikiai, kaip telefonai garsiai skambėdavo tuose mažyčiuose kambariukuose, jų negalima buvo nei išjungti, nei negirdėti.

Atėjęs į AT atsisėdo ant laiptelių, subūrė grupę žmonių ir aiškino, kad Vytautas Landsbergis atsakingas dėl žmonių žūtys, kad jis organizavo tuos dalykus, kad tai jam naudinga. Man susidarė įspūdis, kad jis turėjo užduotį skaldyti Sąjūdį, ir jam didele dalimi tai pavyko. Jis buvo charizmatiškas, sugebantis daryti žmonėms įtaką. Ir padarė didelės įtakos a. a. Birutei Nedzinskienei, Aleksandrui Ambrazevičiui ir daugeliui kitų, sukūrė vadinamąją Tautos pažangos frakciją. Man teko joje kurį laiką būti, keletas pabėgom, pamatę, kokia ten vyksta skaldymo politika. Taigi visa tai, kas Kremliui buvo naudinga, jis darė jau Aukščiausiojoje Taryboje. Sausio 13-ąją buvo labai akivaizdus pavyzdys. Labai keista asmenybė, ir dabar jo darbas yra nukreiptas Kremliui naudinga linkme. Sąmoningai ar nesąmoningai, aš negaliu pasakyti.

– **Ką išeivijoje lietuviai turėtų žinoti prieš rinkimus, kad galėtų daryti teisingus pasirinkimus?**

– Pirmiausia nesiblaškyti. Lietuva per 25-erius metus pasiekė daug, bet galėjo pasiekti kur kas daugiau, jeigu lietuviai būtų taip balsavę, kaip estai – už centro dešinės politines jėgas, partijas, kurios išėjo iš Sąjūdžio (jų Nacionalinio fronto), ir niekada nebūtų atsigręžę į buvusius komunistus. Noriu priminti, kad Estijoje nė karto valdžioje nebuvo buvusios Komunistų partijos, nes tokios nebeliko, ji išsisklaidė. Aš nekalbu apie atskirus žmones, o jų buvo visokių. Ir Lietuvoje buvo žmonių, kurie anuomet užėmė aukštas pareigas, bet iš karto nutraukė ryšius su Komunistų partija, kuri vėliau tapo LDDP (Lietuvos demokratine darbo partija), o dabar vadina si socialdemokratais. Bet kaip struktūra Estijoje Komunistų partija buvo paleista ir neturėjo didesnės įtakos tolesniam valstybės vyksmui, todėl Estija nesikorumpavo kaip Lietuva. Siūlau balsuoti už tas politines jėgas, kurios nėra vienadienės, yra modernios, patikrintos. Aš netikiu tais, kurie pasirodo prieš rinkimus. Nuo 2000-ųjų ateina vis nauja partija, bet nė viena nesugebėjo valdyti ir žlugo, išsiskirstė po kitas partijas. Buvo Naujoji sąjunga, buvo A. Valinsko grupė, dabar bando kilti vėl naujos jėgos. Užsienyje balsuojantiems žmonėms nepatarčiau žavėtis nepatikrintais dalykais.

– **Reiktų atskiro komentaro dėl Valstiečių ir žaliųjų sąjungos staigaus kilimo. Per praėjusius Seimo rinkimus ji**

nesurinko reikiamų balsų ir nepateko į Seimą, o šiuo metu šios partijos populiarumas persirito per 7 proc. Manoma, kad jos populiarumas dar kils, nes šios partijos Seimo rinkimų sąrašė pirmuoju įrašytas populiariausias šiuo metu politikas – buvęs vidaus reikalų ministras S. Skvernelis.

– Pažįstu daug tos partijos puikių žmonių. Noriu tikėti, kad po Krymo aneksijos ir partijos vadovas Ramūnas Karbauskis pakeitė savo požiūrį į daugelį dalykų. Priminsiu, kad jis buvo tarp tų, kurie 2002 m. organizavo referendumą prieš NATO. Jei-gu Lietuva nebūtų NATO narė, turbūt visi supranta, kad dabar jau būtume atsidūrę Donecko, Donbaso ir Krymo padėtyje. S. Skvernelio požiūrio į daugelį dalykų nežinau. Dabar situacija vėl tokia, kai žmonėms reikia kažko naujo. Ar tas darinys gali tapti patikimu partneriu? Gyvenimas parodys...

– **Atrodo, kad byra neskaidrumu kaltinamos R. Pakso ir V. Uspaskicho partijos, bet vis tiek atsiranda žmonių, kurie už juos balsuoja.**

– Labai daug žmonių netiki tuo, ką mato. R. Reagan yra gerai sakęs: reikia matyti tai, ką matai. O daug žmonių nenori matyti, koks yra iš tikrųjų Paksas, – nei jo prasižengimų, nei jo korumpuotumo lygio. Aš tai žinau nuo tų laikų, kai jis keletą metų buvo mūsų partijoje. Mes jį 2000-aisiais pamatėme iš arti. Tarp kitko, jis vykdė labai panašią propagandą, kurią naudoja Kremlius – kad jį skriaudžia, kad jį puola tyčia. Neveltui jį ir jo partiją konsultavo Rusijos agentūra „Almax“ dar tada, kai jis buvo prezidentas.

– **Ar, manote, V. Uspaskichas iš politikos traukiasi iš tiesų, ar tai tik manevras?**

– Sunku pasakyti. Pagrindinis dalykas, kuo jis šiai partijai buvo svarbus, – tai pinigų srautai. Dabar dar neaišku, ar tie pinigų srautai liko, ar jis juoduosius pinigus sugebėjo užslėpti. Visos kitos partijos, kurios sąžiningai laikėsi įstatymų, ilgą laiką buvo nekonkurencingos, dėl to mane labai nustebino Lietuvos apeliacinis teismas, kuris pasakė, kad Uspaskichas su ta „juodąja buhalterija“ tik rūpinosi partija. Yra visai ne taip: jis sugebėjo pirkti žiniasklaidą, o ką tai reiškia – žmonių protų ir žmonių balsų pirkimą. Kiti to negalėjo daryti. Tėvynės sąjunga-Lietuvos krikščionys demokratai tokių korupcinių sandorių sau neleido.

Nukelta į 11 psl.

TELKINIAI

Lietuvos Nepriklausomybės šventė „prie jūros“

RŪTA SIDABRIENĖ

Kovo 20 d., Verbų sekmadienį, 1 val. p. p. Šv. Onos bažnytelėje, Beverly Shores, kun. Gediminas Keršys atnašavo šv. Mišias. Kiekvieno mėnesio trečiąjį sekmadienį čia meldžiamasi lietuviškai. Verbų sekmadienį po Mišių niekas neskubėjo į namučius, nes dauguma atvyko jau nusiteikę praleisti popietę, minėdami Lietuvos Nepriklausomybės dieną ir tikėdamiesi išgirsti skambių Čikagos Lietuvių Operos choro dainininkų balsų. Net vietinis Beverly Shores laikraštėlis „Sand Track“ tam skyrė visą puslapį.

Po nedidelės pertraukėlės, kurios metu susirinkusieji galėjo pasivaikinti sumuštinukais bei išgerti kvepiančios kavos, Rūta Sidabrienė pradėjo Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą. Buvo atlikti Amerikos ir Lietuvos himnai. Vedančioji paprašė pagerbti tuos, kurie žuvo už Lietuvos laisvę, ir pakvietė Danguolę Bartkuvienę, jos dukrą Vivą Bartkus ir anūkę Avą Bartkus uždegti atminimo žvakę. Buvo prisimintas ir Eugenijus Bartkus, kuris visokeriopai rėmė Lietuvą – ir siekiančią nepriklausomybės, ir jau atkūrus nepriklausomybę.

Beverly Shores Lietuvių klubo veteranas Jonas Vaznelis perskaitė Vasario 16-osios Akto tekstą, o Rūta Sidabrienė – Kovo 11-osios Nepriklausomybės Aktą. Pagrindinį pranešimą paruošė Daina Miežlaiškis, Čikagos Lietuvių Operos valdybos pirmininkė. Kalbėtoja priminė šio sambūrio istoriją, pabrėždama, kad operos nariai yra įvairiausio amžiaus ir įvairiausių profesijų. Juos sieja meilė muzikai, meilė menui. Pirmasis operos pastatymas, D. Verdi „Rigoletto“, įvyko 1957-aisiais ir nenusileido profesionaliajai operai. Jau beveik 60 metų gyvuojanti Čikagos Opera yra pastačiusi daugiau nei 30 įvairiausių pasaulinio garso operų ir operečių. Daina pabrėžė, kad kai kurios buvo statomos po kelis kartus. Taip pat minėjo, kad operos choras su solistais ir Čikagos simfoniniu orkestru McCormick salėje atliko „Requiem“ ir B. Markaičio „Vilniaus varpus“. Šis koncertas buvo skirtas žuvusiems už Lietuvos laisvę. Prisimindama operos solistus Daina Miežlaiškis paminėjo ir Beverly Shores gyvenantį Joną Vaznelį. Jo talentas buvo pripažintas ir aukštai įvertintas ne tik lietuviškos visuomenės, bet ir amerikiečių. Klubo nariai J. Vaznelį pagerbė, įteikdami puokštę rožių. Baigdama savo pranešimą Daina pakvietė paremti Čikagos Lietuvių Operą aukomis ir priminė, kad šį pavasarį, gegužės 15 d., bus parodyta F. Lehara operetė „Paganini“.

Lietuvių Operos choro meno vadovė Daiva Guzelytė-Švabienė supažindino su koncerto programa. Koncertą pradėjo Juozo Gudavičiaus daina „Kur giria žaliuoja“. Choras atliko: Vaclovo Augustino

Lietuvių Operos choras. Pirmoje eilėje (iš k.): Dalia Stankaitienė, Alfredas Kulys, Jonas Vaznelis, Vytautas Šimkus (visi trys – buvę choro dainininkai), Vilma Martin, Laima Karalevičienė, Birutė Mickevičienė, Aurelija Dobrovolskienė; antroje eilėje: akompaniatorė Lisa Kristina, Aldona Krištolaitis, Jolanta Latvys, Vilma Vaičienė, Irmėna Limontienė, Ingrida Rauchienė, Greta Miškinienė, Kristina Grigaitis, Renata Kancleris, Daina Miežlaiškis, Ieva Misiūnas, Ramunė Račkauskienė (buvusi choristė), Rasa Malcus, Laisvida Rudienė, Diana Grašienė, Daiva Guzelytė-Švabienė, Nijolė Romualda Rokitta, Rima Urbonavičienė, Jūratė Grabliauskienė. Vyrų: Mindaugas Razumas, Tomas Klova, Artūras Vilimas, Edmundas Pranckevičius, Rimantas Karkazas, Antanas Račas, Vladas Daukas ir kun. Gediminas Keršys.

„Ažuolėlį šimtašakį“, Leonido Abariaus „Kur Tėvynė, kur motutė“, Vytauto Kernagio „Baltą paukštį“, Algimanto Raudonikio „Jūrą“ ir kitas dainas. Koncertą vainikavo Vytauto Kernagio daina „Mūsų dienos kaip šventė“.

Beverly Shores Lietuvių klubas taria nuoširdų ačiū Lietuvių Operos chorui, jo vadovei Jūratei Grabliauskienei, meno vadovei Daivai Guzelytei-Švabienėi, Operos valdybos pirmininkei Dainai Miežlaiškis už skambią dainą „prie mūsų jūros“.

Po koncerto choristai ir svečiai turėjo progos linksmai pabendrauti. Iš k.: Vladislovas Daukas, Vilma Martin, Danutė Pipiras, Jolanta Ignatova, Vilma Vaičienė, Kristina Grigaitis, Laisvida Rudienė, Danutė Kaleckytė, Laima Karalevičienė.

Sutartinai skambėjo choristų balsai, diriguojant choro vadovei Jūratei Grabliauskienei.

Raudonos rožės skirtos sol. Jonui Vazneliui. Audronės Kižytės nuotraukos

Muzikinis pavasaris Čikagoje

Balandžio 23 d., šeštadienį, 7 val. v. „Sielos“ galerijoje (Lietuvių dailės muziejuje, PLC, Le-monte) vyks Sandros Avižienytės poezijos knygos „Ką vadinom vardais“ sutiktuvės ir bardo Vyganto Kazlausko kompaktinės plokštelės „Neišsiųsti laiškai“ pagal Sandros Avižienytės eiles pristatymas. Balandžio 30 d., šeštadienį, 7 val. v. „Bunkeryje“ (Willowbrook Ballroom) vyks koncertas „Mėnulio sodai“ – Rimo Pažemecko autorinių dainų vakaras. Gegužės 1 d., sekmadienį, 2 val. p. p. Jaunimo centre rengiamas koncertas, skirtas Motinos dienai. Visuose trijuose renginiuose dalyvaus gitaristas Tomas Varnagiris, akordeonistas Martynas Norvilas bei dainininkas Vygantas Kazlauskas iš Lietuvos ir čikagiečiai: Rimantas Pažemeckas (gitarą, vokalas), Aura Kizytė (vokalas), Gintaras Milius-Airis (būgnai), Paulius Jankauskas (bosas). Šiame ir artimiausiuose „Draugo“ numeriuose supažindiname su šio ciklo atlikėjais. Šiandieną – pokalbis su Vygantu Kazlausku.

VISADA GROJU SU BENDRAMINČIAIS

– Kažkada sakei, kad be Vilniaus turi dar 3 mėgstamiausius miestus – Romą, Paryžių ir New Yorką, tačiau jau ne pirmą kartą lankysies Čikagoje. Kas Tave traukia į šį miestą?

– Trumpas atsakymas: žmonės ir bliuzas. Bet tai tik dalis teisybės. Pirmą kartą viešint Čikagoje mamos klasės draugė Janina Vienužis mane nusivedė į Mokslo ir industrijos muziejų. Iš pradžių susikrimtau, nes neturiu kantrybės slankioti apie eksponatus, o čia dar žinojau, kad kitus, kartu atvykusius universiteto studentus, čikagiečiai išsivežė į prekybos centrų sprendimas, už ką aš jai būsiu dėkingas visą savo gyvenimą. Visada buvau svajotojas, o Čikagos muziejus perrikiavo žmoniškų vertybių eilę mano filosofijoje ir pastūmėjo mane drąsiau įkūnyti savo svajones režisūriniuose darbuose ir muzikoje.

– Esi gydytojas. Ar medicina netrukdo dainavimui? Kaip Tau, medikui, pavyko rasti savo nišą tarp Lietuvos muzikantų? Kaip jie Tave priėmė į savo būrį?

– Muzikantai greičiau priėmė, nei kolegos gydytojai su tuo mano dainavimu susitaikė. Dažnai pasiepdavo; „šokinėjantis žiogelis visą vasarą pagriežė smuikeliu, o štai žiūrėk – žiema jau už langų...“ Dabar viskas pasikeitė, jaučiu didelę pagarbą ir palaikymą iš gydytojų pusės. Režisuoti pradėjau 7 metų savo kieme, dainuoti ir groti kiek vėliau – 15. Medicina – jauniausias mano užsiėmimas. Medikai juokauja, kad silpnas chirurgas renkasi gerą anesteziologą, ir priešingai – geras chirurgas renkasi pigų anesteziologą. Aš nesirenku muzikantų, aš visada groju tik su bendraminčiais.

– Gydytojo darbas labai atsakingas. Ne mažiau atsakingas ir dainininko darbas. Blogai sudainuosi – žiūrovas paprasčiausiai nušvilps. Kaip sugebi viską suderinti? Ar šios tokios skirtingos sritys netrukdo viena kitai?

– Šias sritis sieja trys dalykai: žinios, nuolatinis darbas ir ūpą keliantys, kad ir labai maži, laimėjimai. Visada smagu matyti pasveikusius ar laimingus nuo muzikos žmones. Gydaui rytais, groju ir dainuoju vakarais. Ryte, kai visi žmonės dirba, puikiai radijas groja. Kartą prof. Augustas Pronckus padarė pastabą chirurgui, pavėlavusiam į rytinę vizitaciją: „Jei nesugebi atsikelti ryte, eik dirbti į filharmoniją – ten darbas vakarais.“ Iš profesoriaus išmokau atsipalaiduoti, t.y. kelis kartus per dieną keisti užsiėmimus. Taip nepavargsti ir gyventi įdomiau. Ir muzika gimsta iš besikeičiančios emocinės aplinkos.

– Esi išleidęs jau ne vieną savo dainų kompaktinę plokštelę. Ką gali pasakyti žiūrovams apie savo naująjį darbą? Kuo naujasis albumas skiriasi nuo ankščiau išleistų?

– Kompaktinis albumas „Neišsiųsti laiškai“ – labai proginis darbas, skirtas knygos pristatymui Baltimorėje, bet neatsitiktinis. Jo idėja atsirado, kai sugrojau dalį Sandros Avižienytės eilėraščių rinkinio „Kai akyse suspindi ilgesys“. Deja, albumui trūko dainų, todėl leidyba vis atsidėliojo. Kai Sandra su-manė 2015-ųjų metų rudenį Baltimorėje daryti knygos pristatymą, trauktis nebebuvo kur. Supratau, kad

visas dainas tarsi neišsiųstus laiškus reikia sudėti į voką ir vežtis į Jungtines Valstijas.

– Kas turi patraukti Tave, skaitytoją, kad eilės virstų daina?

– Turiu pajauti eilių autoriaus emociją ir pamatyti vaizdinius. Visa tai turi atitikti mano filosofiją ir dvasinę būseną. Eilės-daina turi tapti mano gyvenimo įvykiu, kuriuo noriu pasidalinti su kitais. Jei žodis ar mintis man nepriimtini su ar be autoriaus leidimo keičiu.

– Tavo repertuare yra ne viena daina čikagietės poetės Sandros Avižienytės žodžiams. Kaip ją atradai?

– Iš 3-čio karto. Ilgai ieškojau, nes nesitikėjau rasti ir neskubėjau.

Pirmą kartą 2007 metais radau Druskininkų knygyne eilėraščių rinkinyje „Kai akyse suspindi ilgesys“. Man patiko: „...aš – miesto vaikas, išaugau ant asfalto, mačiau šaligatvių plyšiuose pražydusias gėles...“ Pagalvojau – tiksliai apie mane. Tąkart nesusitikome. 2014 metais su Tomu Varnagiriu grojome „Bunkeryje“ (Čikagoje), pristaciau savo dainas pagal Sandros eiles, manydamas, kad pagal rašymo miestus, ji turėtų gyventi kažkur Kalifornijoje. Mano nuostabai žiūrovai suūžė, kad ją visi pažįsta, nes ji gyvena Čikagoje. Tą kartą vėl nesusitikome. Ji man pirmą parąšė. Pradėjome ruošti jos knygos pristatymą 2015 metų vasarą Alytuje. 3-čias kartas nemelavo – susitikome.

– Kas Tau yra kūryba? Koks yra Tavo kūrybos procesas?

– Nežinau, kas tai yra. Tai – būseną. Kuo daugiau aplinkui įvykių, emocijų, tuo labiau „groja“. Kartą grįžau po koncerto vasaros naktį ir net trys eilėraščiai „užgrojo“.

– Kaip manai, kas yra svarbiau: prigimtinis talentas ar atkaklus darbas?

– Noras – svarbiausia. Talentas – tai 10 proc. prigimtis ir 90 proc. atkaklaus darbo.

– Kokios muzikos klausaisi pats, kai neslegia jokie įsipareigojimai?

– Labai gražus klausimas. Šiuo metu klausau „ABC Lounge Music Radio – France“. Save pagau- nu vis klausant Elvis Presley, Nat King Cole ir Zaz.

– Ar rūpiniesi savo sveikata? Ar intensyvus muzika- vimas nekenkia mediko darbui, o dideli darbų krūviai svei- katai? Ar turi laiko poilsiui?

– Rūpinuosi dantimis. Labai trūksta miego, todėl savaitgaliais leidžiu sau miegoti be žadintuvo. La- biausiai pailsiu grodamas.

– Esi įvairių muzikinių renginių organizatorius bei re- žisierius, masinių švenčių scenarijų autorius, režisavai to- kius didžiulius renginius kaip Respublikines dainų šven- tės ir daigiatūkstantinius koncertus tiek Vilniuje, tiek ki- tuose Lietuvos miestuose. Kuri iš šių veiklų Tau labiausiai- „prie širdies“?

– Man patinka viskas, ką aš darau, nedarau to, ko nemėgstu. Man patinka dideli masiniai renginiai. Ypač, kai darai kažką pirmą kartą, tada daugiausia įdedi aistros. Besikartodamas pradedi save kopijuoti, nors kiti tai vadina kūrybinio braižo pasireiškimu.

Bet kokiame renginyje yra 3 vaidmenys: žiūro- vo, atlikėjo ir režisieriaus. Žinoma geriausia būti žiū- rovu – už nieką neatsakai. Kiek blogiau scenoje būti atlikėju, bet geriau, negu režisuoti visą renginį. Kaž- kada Kostas Smoryginas man šyptelėjo, kam aš už- siimu šiuo nelaimingu darbu. Iš tiesų režisierius tar- si tampa atsakingu už nepasisekusį spektaklį, t.y. už

nesurastą vietą automobilių stovėjimo aikštelėje, už spūstis prie rūbinės, už blogo matomumo vietas sa- lėje ir šiaip už blogą atsineštą nuotaiką į koncertą, nepaisant puikių artistų. (Juokiasi).

– Jaunimo centre Čikagoje vyksiantis koncertas bus skirtas Motinos dienai. Tačiau simboliška, kad šio labda- ringo koncerto lėšos bus skirtos Čikagos lituanistinei mo- kyklai paremti. Kas skatina Jus ruošti labdaros koncertus?

– Mums didelė garbė tai daryti, nes šia savo lab- dara mes prisidedame prie lietuviško žodžio ir lie- tuvybės puoselėjimo ne tik Čikagoje, bet ir Ameri- koje bei visame pasaulyje.

Kai Sandra lankėsi Lietuvoje, koncertavome Alytaus miesto teatre. Pinigai už Sandros knygas ir mano kompaktines plokšteles buvo skirti kūdikių na- mams, o renginys žiūrovams nemokamas, nes mies- to meras Vytautas Grigaravičius ir miesto taryba mums nemokamai parūpino puikią salę.

– Čikagoje bus keli renginiai, kur Tu ir muzikantai – gitaristas Tomas Varnagiris, akordeonistas Martynas Nor- vilas ir čikagietis muzikantas Rimantas Pažemeckas – kar- tu koncertuosite. Kaip susiradote vienas kitą? Ką tuose ren- giniuose išgirs klausytojas?

– Mus visus subūrė meilė muzikai. Su Tomu su- sipažinau daugiau nei prieš 10 metų, kai „Belvilio“ viešbučio vadovė Lina Vengrienė pakvietė pagroti per šv. Valentino vakarienę. Reikėjo pritariančio gi- taristo, taip atsirado Tomas. Martynas prisijungė tik praėjusiais metais. Su Rimantu susipažinome Či- kagoje 2014 metais, jis tada garsino mudviejų su Tomu koncertą. Tuo metu beveik nieko nežinojau apie jo kūrybą. Dabar man labai patinka jo dainos, o interpretaciją „Lyja lietus“ įtraukiau į savo kom- paktinę plokštelę „Neišsiųsti laiškai“.

Visuose renginiuose bus daug muzikos. Galima sakyti, kad tai bus tarptautiniai renginiai, nes dau- giausia skambės Rimanto Pažemecko ir mano dainos, parašytos skirtinguose šalyse ir žemynuose. Džiaugiuosi, kad pirmą kartą mūsų koncertuose skambės ir Tomo Varnagirio muzika. Jis parašė dainą „Ties bedugne gilia“ pagal Sandros Avižienytės eilėraš- tį. Kartu tai bus lietuviško žodžio vakarai, nes mes visi rašome pagal lietuvių poetų eiles: Bernardą Braz- džionį, Justiną Marcinkevičių, Paulių Širvį, Antaną A. Jonyną, Violetą Palčinskaitę, Dalią Saukaitę, jau minėtą Sandrą Avižienytę, Vilių Dinstmaną, Vainių Baką ir kt. Motinos dienos koncertą taip pat pa- puošime linksmomis prancūziškomis dainomis.

– Ačiū už pokalbį ir su nekantrumu lauksime Sand- ros naujos knygos pristatymo bei koncertų „Bunkeryje“ ir Jaunimo centre, Čikagoje.

Kalbino Laima Apanavičienė

ROMANTIŠKA NEROMANTIŠKA PROFESIJA

Už Lietuvos sienų dūmų nėra

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Lietuva, nuo seno patyrusi ne vieną emigracijos bangą, pasaulyje turi didelę diasporą – skaičiuojama, kad už Lietuvos ribų gyvena apie 1,3 mln. lietuvių ir lietuvių kilmės žmonių. Nacionalinis transliuotojas, Lietuvos radijas ir televizija (LRT), atsižvelgdamas į užsienyje gyvenančių lietuvių poreikius, nuo 2015 m. sausio 10 d. pradėjo laidą „Pasaulio lietuvių žinios“. „Tai pirmoji originali laida, ugdomi lietuviškąjį tapatumą, plėtojanti viso pasaulio lietuvių ryšius, puoselėjanti geriausias kultūrines tradicijas, suprantamai informuojanti tautines bendruomenes apie joms aktualius įvykius, formuojanti solidariumo su Lietuva elgesio modelį“, – sako LRT generalinis direktorius Audrius Siaurusevičius.

„Labai džiaugiamės, jog gauname vaizdo reportažus ir įvairius pranešimus iš aktyvių lietuvių bendruomenių. Visus užsienyje gyvenančius tautiečius raginame prisijungti prie projekto, siųsti informaciją apie aktualius lietuvių bendruomenės įvykius jų gyvenamojoje šalyje, teikti pasiūlymus, dalintis komentarais“, – kviečia „Pasaulio lietuvių žinių“ prodiuseris Vladas Linauskas.

„Pasaulio lietuvių žinios“ transliuojamos kiekvieną šeštadienį per „LRT Lituanica“ 11:15 val. v. – Lietuvos laiku, 9:15 val. v. – Londono laiku, 4:15 val. p. p. – New Yorko laiku, 3:15 val. p. p. – Čikagos laiku. Laidą tiesiogiai galima matyti ir tinklalapyje <http://www.lrt.lt/mediateka/tiesioginiai/lrt-lituanica>. Su laidos kūrėjais susisiekti galite elektroniniu paštu tapatybe@lrt.lt, mob.tel. (UK) +447554596014, mob.tel (LT) +37067455468.

Vietoj vizitinės...

Gimiau ir užaugau Lietuvoje, Vilniuje. Mokykloje visuomet būdavau renginių kūryje. Nuo pat ankstyvos paauglystės traukė įvairūs meniniai projektai, kultūriniai renginiai. Baigdama mokyklą ilgai negalėjau apsispręsti, kokių kelių noriu eiti toliau, tad Tarptautinėje teisės ir verslo aukštojoje mokykloje pasirinkau Vizualinės komunikacijos studijų programą. Ten gavusi daug įvairių menų pagrindų, atradau naują aistrą – videomeną, į ką gilinausi ir su kuo dirbu iki šių dienų.

Šiomis savaitėmis „Vėjų mieste“, įvairiuose lietuviškuose renginiuose dažnai matydavome simpatišką, vikrią rausvaplaukę, laktančią su kino kamera. Galbūt jūs neturėjote galimybių su ja pasilabinti ir išsiaiškinti, ką gi ji čia veikia? Jauna, bet ne pirmą sykį viešinti Čikagoje Stefanija Kilmanaitė, savo kino objektyve spėjo užfiksuoti mums, išeiviams, svarbius renginius, žmones bei įstaigas. O prieš šiek tiek daugiau nei metus atvykdama į JAV ji net nepagalvojo, jog šis privatus, „atostoginis“ vizitas virs intensyviu profesiniu darbu.

– Stefanija, papasakokite plačiau apie „Pasaulio lietuvių žinių“ laidos turinį, formatą.

– „Pasaulio lietuvių žinios“ – tai pirmoji originali „LRT Lituanica“ žinių laida, kurią kuria aktyvios įvairių kraštų lietuvių bendruomenės. Turinį sudaro reportažai apie svarbiausius savaitės įvykius bei renginius, itin aktualius bendruomenių nariams. Žinias papildė rubrika „Tapatybė.LT“. Iš kitų laidų šis projektas būtent ir išsiskiria formatu, nes tik šioje laidoje patys žiūrovai gali tapti laidos kūrėjais.

Stefanija Čikagoje

Asmeninio albumo nuotr.

– Laida perduodama jau daugiau nei metai, žodžiu – projektas pasiteisino?

– Pradedant šį projektą buvo akivaizdu, kad jis turės didelę paklausą, nes kiekvieną savaitę pasaulyje vyksta kokie nors lietuviams svarbūs renginiai ir akcijos. Nors šiuo metu tautiečiai gyvena ir aktyviai veikia ne tik geografinėje Lietuvoje, tačiau nacionalinės žiniasklaidos dėmesio sulaukia ne taip jau dažnai. Džiaugiamės, kad nacionalinis transliuotojas rimtai atsižvelgė į šią realybę ir ėmėsi misijos tiesti informacinius tiltus tarp viso pasaulio lietuvių. Projektas pasiteisino ir organizacine prasme – savanoriškai jungiasi vis daugiau bendruomenių deleguotų reporterių, auga žiūrovų skaičius, jaučiame vis didesnę grįžtamąją ryšį.

– Kuo skiriasi jūsų laida nuo kitos LRT – „Tapatybė.LT“ – laidos?

– Projektas „Pasaulio lietuvių žinios“ gimė iš „Tapatybė.LT“ laidos. Šiuo metu „Tapatybė.LT“ yra „Pasaulio lietuvių žinių“ rubrika, kurioje žiūrovai gali išvysti autoritetingus tautiečius, savo darbais

bei mintimis įkvepiančius saugoti bei puoselėti lietuvišką tapatybę.

– Kas laidą finansuoja? Ar ji – LRT nuosavybė?

– Laida yra autorinė, autorinės teisės priklauso įmonei „Tapatybė.LT LTD“, kuri kasmet dalyvauja Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos (LRT) programų konkurse, jį laimi ir tokiu būdu laida patenka į „LRT Lituanica“ tinklą. Laidos transliavimo teisės priklauso LRT.

– Pripažinkime – transliavimo laikas nelabai patogus. Manychiau, žiūrovas vėlyvą šeštadienio vakarą mieliau žiūrėtų kokį trilerį ar pramoginį koncertą, o New Yorke ar Čikagoje gyvenantis lietuvis vargu ar popietę sėdės prie kompiuterio ekrano ir stebės tokias, na, sakykime, „rimtas laidas“...

– Iš dalies sutinkame su tokiu jūsų teiginiu, kad transliavimo laikas ne visada ir ne visiems patogus. Todėl raginame žiūrovus rašyti elektroniniu paštu lrt@lrt.lt ir išsakyti savo lūkesčius. Tuos, kurie neturi galimybių stebėti „Pasaulio lietuvių žinias“ šeš-

tadienį, kviečiame įsijungti laidos kartojimus (per savaitę laida kartojama 4 kartus) arba žinias patogiu metu žiūrėti LRT.lt Mediatekoje.

– O gal šias žinias galima žiūrėti satelitinių lėkščių pagalba abonentinu būdu?

– Tiesiogiai „LRT Lituanica“ „Pasaulio lietuvių žinias“ galima stebėti keliais būdais – internetu (tinklalapyje LRT.lt) arba per palydovą (Šiaurės Ameriką „LRT Lituanica“ pasiekia palydovu „Galaxy 19“, administruojamu bendrovės „Globecast“ padalinio JAV „World TV“). Daugiau informacijos apie „LRT Lituanica“ pasiekiamumą Šiaurės Amerikoje galima rasti čia: www.lrt.lt/lituanica.

Žvirblį ir lietuvi
rasi visur

– Kiek žmonių, gyvenančių Lietuvoje, žiūri šią telelaidą? Gal turite demografinių duomenų, kas jis ar ji? Ar tai žmonės, turintys šeimos narių ar giminių, gyvenančių už LR ribų?

– Nesame kompetentingi atsakyti į šį klausimą, jis turėtų būti adresuotas LRT vadovybei.

– Ko gero, didžiausia jūsų auditorija yra Anglijoje, Airijoje, JAV?

– Taip, nes būtent šiose šalyse gyvena daugiausiai lietuvių. Dar prie šio sąrašo pridėtume Vokietiją, Beneliukso šalis, Norvegiją, Prancūziją, Austriją.

– Ar manoma, kad jūsų laidą žiūri lietuviai iš visų pasaulio šalių?

– Esame įsitikinę, kad „LRT Lituanica“ „Pasaulio lietuvių žinias“ potencialiai mato visi, suprantantys lietuviškai.

– Išsamesnių pokalbių su išeiviais pusvalandžio laidos rėmuose turbūt nereiktų tikėtis?

– Jei matėte, „Pasaulio lietuvių žiniuose“ rodomi trumpi reportažai, atsakantys į klausimus: kas, kur, kada, kodėl? O štai rubrikoje „Tapatybė.LT“ galima pasiklausyti išsamių įžvalgų.

– Gal laidose rodoma sugrįžusių išeivių į Lietuvą veikla? Ypač Vilniuje, kur nuolat organizuojami įvairūs jų renginiai, pokalbiai?

– Mūsų koncepcija yra neskirstyti lietuvių į išeivius ar „ateivius“, tačiau pavyzdžių apie tautiečius, išvykusius ir užsienį pasisemti žinių ir patirties bei vėliau sugrįžusius į Lietuvą, tikrai daug. Pavyzdžiui, projekto „Talentai Lietuvai“ dalyviai.

Kojos – Lietuvoj, galva – Amerikoje

– Stefanija, kokie keliai jus atvedė į šios laidos kūrybinę komandą?

– Tikiu likimu, tad drąsiai sakau, kad „Pasaulio lietuvių žinių“ vaizdo redaktore tapau neatsitiktinai. 2015 metų pirmoje pusėje viešėjau pas artimą šeimos draugę JAV. Tuo metu buvau ką tik baigusi studijas. Amerikoje susipažinau su „Draugo“ vyriausiąja redaktore Ramune bei jos vyru, šio laikraščio nuolatiniu bendradarbiu Raimundu Mariumi Lapais. Jų dėka grįžusi į Lietuvą susitikau su žurnalistu Vitaliu Zaikausku, per kurį susipažinau su „Pasaulio lietuvių žinių“ prodiuseriu Vladu Linausku.

– Ar didelė jūsų redakcija?

– Mūsų redakciją sudaro 100 nenuolatinių korespondentų iš trisdešimties šalių. Džiaugiamės, kad sulaukiame vis daugiau pasiūlymų bendradarbiauti ir iš profesionalių žurnalistų.

– Būna, kad pritrūksta medžiagos?

– Būna, kad pritrūksta, būna ir pertekliaus...

– Nuostabi toji virtualioji erdvė. Jau trejetą savaitių viešite čia, Čikagoje, visus reportažus montuojate ir elektroniniu būdu siunčiate į Vilnių...

– Manau, kad internetas yra vienas iš žmonijos variklių, skatinančių mus judėti, nebijoti keisti nusistovėjusių taisyklių, kurios šiuolaikinėje visuomenėje neišvengiamai kinta, tobulėja. Man mano darbo specifika yra išsipildžiusi vaikystės svajonė. Jei kažkas darbo vietą įsivaizduoja tik sėdint biure, tai aš sakau, kad mano biuras yra visas pasaulis – su vaizdo kamera, kompiuteriu ir internetu „už antyje“.

– Ir net neatvykusi darbo reikalais imate į rankas kino kamerą ir filmuojate!

– Negalėjau nepasinaudoti proga. Kai esi šalia tokios stiprios, didelės ir organizuotos lietuvių bendruomenės, kupinos šviesių, nuoširdžių ir įkvepiančių tautiečių, kojos pačios veda jus aplankyti, o vėliau parodyti visam pasauliui.

– Gal buvo koks jums pačiai išskirtinis reportažas?

– Tikrai nuoširdžiai pamąščiau – negaliu išskirti kažko vieno. Galvoje sukasi tuzinas sutiktų herojų. Teko apsilankyti Čikagos pramogų centre – Navy Pier – vykusiame Lietuvos Nepriklausomybės minėjime, Lemonte įsikūrusiame Pasaulio lietuvių centre bei Lietuvių dailės muziejuje, Dievo namuose Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje bei Western Springs esančioje Tėviškės lietuvių evangelikų liuteronų parapijoje. Be galo buvo smagu aplankyti seniausio už Lietuvos ribų – Čikagoje – leidiamo lietuviško laikraščio „Draugas“ redakciją. Visą dieną praleidau jūsų nuostabioje pastogėje! Tikrai manau, kad „Pasaulio lietuvių žinių“ žiūrovams bus įdomu išvysti, kaip laikraštis atkeliauja iki jų namų durų. Visos šios vietos yra kupinos lietuvių dvasios. Lankytinų vietų yra nesuskaičiuojama gausybė, gaila, kad neturiu daug laiko, nes manoji viešnagė JAV baigiasi.

Daug kalbų moku,
ir visos jos lietuviškos

– Ieškote bendradarbių? Ar jie turi būti profesionalai? Kokie reikalavimai tokiems entuziastams?

– Mūsų laidos koncepcija tokia nuostabi, jog projekte gali dalyvauti ir nebūtinai profesionalai. Bet yra viena sąlyga – jie turi būti aktyvūs savo gyvenamo krašto lietuvių bendruomenės nariai. Gebėjimas kurti lydraščius ar filmuoti vaizdą yra tik pri-

valumas, bet ne sąlyga, kuri stabdytų svarbiausią laidos misiją – pranešti apie bendruomenei svarbų įvykį. Pradėjome nuo mažo būrelio entuziastų, dabar turime dešimtį profesionalų, kurie nuolat teikia reportažus.

– Kuriuose miestuose labiausiai norėtumėte turėti nuolatinių bendradarbių?

– Visuose pasaulio miestuose ir miesteliuose, kuriuose yra bent vienas lietuvis.

– Pramogų pasaulyje sakoma „The show must go on...“ Sakykit, laidos egzistavimo laikotarpiu, ar buvo kažkokių keistų ar kurioziškų įvykių?

– Ši veikla kupina įvairių netikėtų situacijų. Laida turi pasirodyti kiekvienos savaitės šeštadienį. Būna, kad kažkuri komandos narys suserga, koją pakiša techninės kliūtys arba gauname valandos trukmės medžiagą, nufilmuotą vienu rakursu ar „drebančia“ kamera. Iššūkiai patys įvairiausi, džiugu, kad visada juos įveikiame. Esame labai priklausomi nuo interneto ir jo greičio. Lietuvoje jokių problemų nėra, tačiau užsienyje pasitaiko kurioziškų situacijų. Kartą Graikijoje pasiklojėme vietinių graikų pažadais apie spartų internetą, o rezultatas buvo toks, kad laida eterį pasiekė tik sekmdienį, t.y., pavėlavo visą parą!

– Kokią matote šios laidos ateitį? Ar mes ją matysime po trejų, penkerių ar dešimties metų? Ar išeiviai įsilies į vietinę visuomenę ir neliks organizuotos lietuviškos veiklos, o tuo pačiu nebus ko rodyti?

– Mūsų nuomone, artimiausius 5–10 metų tokio turinio laidoms paklausa tik augs, nes tautiečių, jau įsikūrusių ar šiuo metu bandančių įsitvirtinti svečiose šalyse, nemažės. Tikime, kad „Pasaulio lietuvių žinios“ išsivystys į laukiamiausią viso pasaulio lietuvių savaitinę laidą.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

J. Olekas lankosi JAV

Vilnius (KAM info) – Krašto apsaugos ministras balandžio 10 dieną išvyko į Jungtines Valstijas, kur susitiks su Jungtinių Tautų (JT) atstovais, JAV senatoriais ir kongreso atstovais bei dalyvaus saugumo konferencijoje.

Šešių dienų trukmės vizito metu ministras JT būstinėje New Yorke susitiks su šios organizacijos Taikos palaikymo departamento vadovu Herve Ladsousu, JT Kariniu patarėju generolu leitenantu Maqsood Ahmed ir kitais pareigūnais, su kuriais aptars migracijos iššūkius, saugumo situaciją Rytų Europoje, Lietuvos indėlį į Jungtinių Tautų operacijas ir Lietuvos dalyvavimą kitose operacijose ir misijose.

Be to, Washingtonė J. Olekas susitiks su JAV Senato Gynybos komiteto pirmininku John McCain, kitais JAV Kongreso, Senato atstovais. Su jais ministras aptars grėsmes ir NATO su-

tartas saugumo užtikrinimo priemonės Rytų Europoje, JAV Europos saugumo užtikrinimo iniciatyvos projektų įgyvendinimą, paramą Ukrainai, Lietuvos ir JAV bendradarbiavimą.

Ministras dalyvaus JAV analitinio centro „Atlantic Council“ ir Krašto apsaugos ministerijos konferencijoje apie gynybą ir atgrasymą Rytų Europoje. Konferencijoje dalyvaus JAV senatoriai, Pentagono atstovai, Washingtono gynybos ekspertai.

Vizito metu taip pat planuojamas ministro susitikimas ir su JAV lietuvių bendruomene.

2017 metais JAV planuoja skirti keturis kartus didesnę gynybos biudžetą Europai, Lietuvoje bus dislokuota modernesnė amerikiečių kovinė technika, numatyta skirti 3 mln. dolerių (2,65 mln eurų) šaudmenų saugyklos Šiauliuose esančioje Aviacijos bazėje statyboms.

Sieks mažinti savižudybių skaičių

Vilnius (BNS) – Vilniaus savivaldybė parengė strategiją, kuria siekiama sumažinti savižudybių skaičių sostinėje.

Dokumente apibrėžtos kovos su savižudybėmis priemonės, kurios būtų taikomos iki 2019-ųjų.

Vienas pagrindinių dalykų – mokymai tiems, kurie dažniausiai susiduria su žmonėmis, išgyvenančiais labai sudėtingas gyvenimo krizes, kad tie žmonės žinotų, kaip jiems elgtis, kaip reaguoti ir kaip padėti tiems žmonėms, kurie galbūt turi minčių

apie savižudybę.

Strategijoje numatyta suteikti didesnę emocinę paramą žmonėms, kurių artimieji yra nusižudę, organizuoti savitarpio pagalbos grupes.

Remiantis 2014 metų duomenimis, Lietuvoje 100 tūkst. gyventojų tenka 33 savižudybės atvejai. Šalies savižudybių rodiklis yra didžiausias Europos Sąjungoje ir vienas didžiausių pasaulyje. Vilniaus mieste 2010–2014 metais nusižudė 426 asmenys. 2014-aisiais sostinėje ranką prieš save pakėlė 50 vyrų ir 13 moterų.

„Misija Sibiras’16“ laukia išeivių

Ekspedicijos dalyviai tvarko benykstančias tremtinių kapines.

„Facebook“ nuotr.

Vilnius (Bernardinai.lt) – Tūkstančiai nukeliautų kilometrų, ilgos dienos ir naktys kelionėje, gyvas prisilietimas prie istorijos ir praeities – visa tai laukia vienuoliktus metus iš eilės startuojančio projekto „Misija Sibiras’16“ naujųjų dalyvių. Jau nuo šiandien organizatoriai skelbia registracijos pradžią ir kviečia tapti 2016 m. projekto dalimi.

Visi susidomėję ir panorę tapti projekto „Misija Sibiras“ dalimi jau gali užpildyti registracijos anketą.

Organizatoriai kviečia nepagailėti laiko ir anketoje atskleisti savo norą bei motyvaciją. Šiuo metu yra sudarinėjami ekspedicijos maršrutai bei dėliojami lankyti taškai. Informacijos ieškoma archyvuose, palaikomi ryšiai su vietiniais Sibiro gyventojais bei ten likusiais gyventi lietuviais. Jei ir jūsų giminėje buvo tremtinių ir turite informacijos apie jų gyvenimus bei tremties vietas, organizatoriai kviečia

apie tai būtinai papasakoti registracijos anketoje – visos istorijos projektui itin svarbios. Dalyvio anketą galima pildyti iki 2016 m. gegužės 9 d. Projekte kaip ir kiekvienais metais organizatoriai laukia aktyvaus užsienyje gyvenančių lietuvių dalyvavimo.

„Misija Sibiras“ metu jauni žmonės vyksta į apleistas Sibiro vietas susitikti su dar ten tebegyvenančiais lietuvių tremtiniais ir sutvarkyti apleistas kapavietes. Nuo 2006 m. savo norą dalyvauti projekte išreiškė daugiau nei 11 000 jaunų žmonių, suorganizuota 14 ekspedicijų bei tūkstančiai pristatymų mokyklose, universitetuose, bendruomenių centruose, eksponuota šimtai jaunimo ekspedicijų fotografijų parodų, sukurti dokumentiniai filmai. Visa tai prisidėjo prie jaunosios kartos pilietiškumo bei didžiavimosi savo valstybe jausmo ugdymo.

Istorinis J. Kerry vizitas Japonijoje

Tokijas (Alfa.lt) – Jungtinių Amerikos Valstijų valstybės sekretorius John Kerry lankosi Japonijos Hirosimos mieste, kur 1945 metais amerikiečiai numetė atominę bombą.

Tai pirmas kartas nuo to įvykio, kai Hirosimoje apsilanko tokio aukšto rango amerikiečių pareigūnas.

Čia John Kerry su kitais Didžiojo septyneto šalių užsienio reikalų ministrais aptars padėtį Artimuosiuose Rytuose, migracijos krizę, konfliktą Ukrainoje ir kovą su terorizmu.

Japonija tikisi, kad ministrai pasirašys deklaraciją dėl visuotinio branduolinio nusiginklavimo.

Apžvalgininkų teigimu, J. Kerry vizitas – įžanga prieš Didžiojo septyneto viršūnių susitikimą Japonijoje gegužę, kur dalyvaus ir Prezidentas Barack Obama.

Numetus atominę bombą ant Hirosimos, žuvo apie 140 tūkstančių žmonių, o Nagasakyje atominės bombos sprogdimas nusinešė 74 tūkstančius gyvybių.

Lenkija gedi Rusijoje sudužusio lėktuvo aukų

Katastrofa Smolenske 2010 metų balandžio 10 dieną pareikalavo Lenkijos prezidento L. Kaczynski gyvybės. SCANPIX nuotr.

Varšuva („Draugo“ info) – Balandžio 10 dieną Lenkija minėjo šeštąsias prezidentinio lėktuvo Tu-154M katastrofos Rusijoje metines. Iškilimėse Varšuvoje dalyvavo ir du Lietuvos Seimo nariai.

2010 m. balandžio 10 d. Lenkijos delegacija, vadovaujama Prezidento Lech Kaczynski, skrido į Katynės žudynių minėjimą Rusijoje, tačiau lėktuvas sudužo prie Smolensko. Žuvo 96 lėktuvu skridę žmonės.

Rusijos valdžiai Smolensko katastrofos kaip nebūta – jokių oficialių iškilmių neorganizavo.

Šalia tos vietos, kur sudužo „Tu-

154M“ lėktuvas, iškyla vis nauji automobilių salonai. Pati katastrofos vieta yra aptverta tinkline tvora, čia draudžiami bet kokie darbai be prokuroro leidimo.

1940 m. pavasarį NKVD funkcionieriai, vykdydami Stalino ir jo politbiuro nuosprendį, Katynėje sušaudė apie 22 tūkstančius Lenkijos piliečių, ištremtų ir kalintų SSRS teritorijoje. Tarp nužudytųjų buvo prieškarinės Lenkijos elitas: gydytojai, profesoriai, teisininkai, mokytojai, dvasininkai, visuomenės veikėjai, karininkai ir valdininkai.

Rusija sugrįžta į NATO Tarybą

Maskva („Draugo“ info) – NATO ir Rusija susitarė atgaivinti svarbiausią savo dialogo forumą. Pranešama, kad per ateinančias dvi savaites bus surengtas naujas NATO ir Rusijos Tarybos susitikimas ambasadorių lygiu. Tai bus pirmasis Tarybos susitikimas nuo 2014 metų.

Pokalbio temos turėtų būti Ukrainos krizė ir padėtis Afganistane, taip pat kova su terorizmu.

NATO ir Rusijos Taryba buvo įsteigta 2002 metais, kad būtų sukurtas pasitikėjimas tarp buvusių priešininkų. Dialogas su Rusija buvo išaldytas dėl Ukrainos krizės.

NATO, kaip ir ES, kaltina Rusiją aneksavus Ukrainos Krymo pusiasalį ir remiant prorusišką separatistų Rytų Ukrainoje.

NATO sprendimas surengti oficialias derybas su Rusija nereiškia grį-

žimo prie įprastinių santykių ir praktinio bendradarbiavimo atvėrimo, sako Lietuvos ambasadorius.

„Tai nereiškia grįžimo prie įprastinių santykių ir nėra naujo praktinio bendradarbiavimo atvėrimas“, – sakė ambasadorius Šiaurės Atlanto Taryboje Vytautas Leškevičius.

NATO generalinis sekretorius Jens Stoltenberg paskelbė, kad tarybos posėdis įvyks artimiausiomis savaitėmis.

Ambasadorius pabrėžė, kad valstybių vadovai ir ministrai yra nusprendę nenutraukti politinio dialogo su Maskva.

Vokietija ir kelios kitos šalys atnaujinti tarybos susitikimus ragino nuo pat 2014 metų pabaigos. Lietuva laikėsi kitokios pozicijos, kad Maskva turi būti izoliuojama.

Tikintieji aukos Ukrainai

Vatikanas (BNS) – Lietuvos tikintieji prisidės prie popiežiaus paskelbtos iniciatyvos aukoti nukentėjusiesiems nuo Ukrainos konflikto – paramai bus skirtos balandžio 24-ąją aukojamų Mišių metu surinktos aukos.

Popiežius paskelbė, kad balandžio 24 dieną visoje Europoje katalikų bažnyčiose įvyks speciali rinkliava, kur visi surinkti pinigai bus skiriami Ukrainos kenčiantiems ir kad tai yra popiežiaus tiek asmeninė inicia-

tyva ir solidarumo ženklas su kenčiančiais, tiek ir visos Bažnyčios.

Lietuvoje surinktos aukos bus perduotos į Vatikaną.

Surinkta parama bus paskirta visiems kenčiantiems. Ją tvarkys Ukrainos katalikų bažnyčia.

Popiežius Pranciškus paragino katalikiškas parapijas visoje Europoje balandžio 24-ąją dosniai aukoti Ukrainos konflikto aukoms, ypač – pagyvenusiems žmonėms ir vaikams.

Lietuvių Fondo suvažiavimui artėjant

Lietuvių Fondas (LF) kiekvienais metais rengia metinį narių suvažiavimą, kuriame pristatomos LF metinės ataskaitos, svarstoma, balsuojama įvairiais aktualiais Fondui klausimais. 2016 m. LF suvažiavimas vyks gegužės 7 d., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre, 14911 127 St., Lemont, IL 60439. Suvažiavimo metu trečia-liu atnaujinama LF taryba (renkami 5 nauji tarybos nariai trejų metų kadencijai), taip pat renkami 3 Kontrolės komisijos nariai vienerių metų kadencijai.

Lietuvių Fondas iki 2016 m. vasario 15 d. gavo 8 kandidatų į LF tarybą ir 3 kandidatų į Kontrolės komisiją pasiūlymus. Siūlyti kandidatus bus galima ir suvažiavimo metu. Daugiau informacijos – www.lietuviu-fondas.org

Siūlome susipažinti su kandidatais į LF tarybą ir Kontrolės komisiją.

Kandidatai į Lietuvių Fondo tarybą

Saulius Čyvas

Su Lietuvių Fondu (LF) susipažinau būdamas studentu ir dirbdamas Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos (PLJS) valdyboje. Jau tada supratau, kad be LF paramos išėivijoje nebūtų jaunimo veiklos – kongresų, šokių ar dainų švenčių, stovyklų, lituanistinių mokyklų. Jaučiu pareigą ir toliau prisidėti bei tęsti paramą jaunimui ir, apskritai, remti lietuvišką veiklą išėivijoje. LF savo veiklą pradėjau 1992 metais, kai buvau išrinktas į LF tarybą.

Daug metų dirbu finansinėje srityje. Ši mano profesinė patirtis padėjo eiti išdininko pareigas LF valdyboje, dalyvauti LF Finansų komitete, būti LF tarybos pirmininku.

Džiaugiuosi, kad yra tokia organizacija kaip LF, kuri per 54 savo veiklos metų lietuviškai veiklai yra paskyrusi per 18 mln. dolerių. Mano svajonė, kad LF kapitalas viršytų 50 milijonų dolerių ir galėtume patenkinti visus prašymus.

Vytautas Narutis

Lietuvių Fondo (LF) veiklą pradėjau daugiau nei prieš 20 metų, įsijungdamas į LF tarybą. Nuo to laiko, dirbau daugelyje LF komitetų, įskaitant ir LF valdybą. Esu mokslininkas, įgijęs organinės baltymų chemijos daktaro laipsnį IIT. Šiuo metu dirbu biotechnologijos/vaistų srityje „Amgen“ kompanijoje.

Daug metų dalyvauju lietuvių organizacinėje veikloje, įskaitant JAV LB tarybą ir prezidiumą, Ateitininkų organizaciją (steigiamos SAAT tarybos pirmininkas), daugiau nei 10 metųėjau Mokslo ir kūrybos simpoziumo tarybos pirmininko pareigas.

LF energingai diegiamos naujos idėjos. Mes turime ir toliau ieškoti būdų, kurie paskatintų į mūsų gretas pritraukti naujus narius. Ne mažiau svarbu skatinti lietuvišką kultūrinę veiklą, auginti LF kapitalą, neprarasti ryšio su visais jau esamais LF nariais. Būtina tinkamai pristatyti mūsų LF viziją, ypač jaunesnei kartai. Visuomenė vertina LF svarbą ir supranta, kad lietuviška veikla išėivijoje būtų neįmanoma be LF paramos.

Jonas Vytautas Prunskis, MD

Jau daug metų esu Lietuvių Fondo (LF) narys ir ne tik stebiu šios organizacijos veiklą iš šalies. Kartu su savo žmona dr. Terri Fon-

de esame įsteigę 3 vardinius fondus.

Jau daug metų vadovauju „Illinois Pain Institute“, didžiausiai skausmo gydymo grupei Čikagoje, buvau medikų draugijos prezidentu. Kolegos net septynis kartus mane išrinko geriausiu skausmo gydymo gydytoju Illinois valstijoje. Jau daug metų dalyvauju lietuviškoje veikloje: lankiau lituanistinę mokyklą, buvau jūrų skautas, JAV Baltijos fondo valdybos, Amerikos lietuvių gydytojų sąjungos narys, ŠALFASS prezidentas, pirmininkavau „Draugo“ šimtmečio šventėje. Kartu su žmona rėmėme pirmąją Prezidento Valdo Adamkaus rinkiminę kompaniją, lietuvių dainų šventes, „Excell“ programą Lietuvos moksleiviams ir t. t. Šiuo metu esu JAV LB Tarybos narys, LR Seimo ir PLB komisijos pirmininkas, LR garbės konsulas Aspen, CO. Prezidentės Dalios Grybauskaitės dekretu esu apdovanotas ordinu „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi.

Manau, kad turėdamas tokią didžiulę tiek profesinę, tiek visuomeninio darbo patirtį galėčiau būti naudingas LF. Dabar labiau nei bet kada reikėtų rūpintis LF paramos skyrimu, didesnę dėmesį atkreipiant ir įvertinant paramos ir stipendijų prašymus ne tik iš JAV, bet ir iš Lietuvos bei kitų vietų. Esu įsitikinęs, kad mano patirtis ir įgūdžiai verslo, finansų, vadovavimo srityse bus naudingi Fondui. Aš pasirošęs nuoširdžiai jais pasidalinti.

Darius Sabaliūnas

Esu Lietuvių Fondo (LF) narys nuo 2008 metų. Gimiau ir užaugau Lietuvoje, baigiau biologijos mokslus Vilniaus universitete. Vėliau mokiausi Cambridge universitete Anglijoje bei Lundo universitete Švedijoje, kur įgijau aplinkos mokslų daktaro laipsnį. Per 18 darbo metų „Procter & Gamble“ kompanijoje turėjau galimybę gyventi keliose šalyse. Visur rasdavau aktyvias lietuviškas bendruomenes, kurias vienijo siekis išlaikyti lietuvių kalbą ir kultūrą. Persikėlus gyventi iš Londono į Cincinnati, mūsų šeima įsitraukė į mažos, bet aktyvios vietos lietuvių bendruomenės veiklą. Nuo 2004 metų einu JAV LB Cincinnati apylinkės pirmininko pareigas. Pastarųjų metų darbas LF Pelno skirstymo komisijos (PSK) Stipendijų pakomitetyje man padėjo suprasti, kad nėra prasmingesnės veiklos, kaip padėti jauniems žmonėms įgyvendinti savo gyvenimo tikslus, kartu įdiegiant supratimą, kad jų lietuviškos

šaknys prisideda prie ateities sėkmės. Savo ilgametę vadovavimo didelei tarptautinei organizacijai patirtį bei žinias noriu panaudoti prisidėdamas prie LF veiklos tolimesnės plėtos bei jo tikslų įgyvendinimo švietimo, bendruomenės bei jaunimo puoselėjimo srityje. Tikiuosi, kad mano patirtis bus ypač naudinga strateginiame plėtos planavime, kuris yra svarbus Fondo augimui ateityje.

Raimundas Šilkaitis

Esu įgijęs farmacijos bakalaurą, farmacijos mokslų daktaro laipsnį ir verslo administravimo magistro laipsnį. Esu dirbęs ligoninėse, vaistų ir medicininių prietaisų gamyklose. Šiuo metu esu produktų registravimo reikalus pasaulyje prižiūrinčio skyriaus direktorius.

Dirbant įvairiose įmonėse, teko gyventi Čikagoje, Clevelande ir Philadelphijoje. Šiuo metu gyvenu Californijoje. Visada, kur begyvenčiau, greitai prisijungdavau prie artimiausio lietuvių telkinio ir stengdavausi aktyviai prisidėti prie to telkinio veiklos.

Matydamas nuostabius Lietuvių Fondo (LF) darbų ir jo projektų rezultatus ne tik JAV, bet ir už jos ribų, noriu prisidėti prie LF išlaikymo ir augimo. LF turi būti gyva organizacija, nenukrypstanti nuo Fondo steigėjų užsibrėžto tikslo. Todėl numatau daug darbo ateityje, esu pasiryžęs dirbti Fondo gerovei, nes po mūsų ateinančiai jaunajai kartai jis tikrai bus dar reikalingesnis.

Arvydas Tamulis

Lietuvių Fonde (LF) dirbu daugiau nei 20 metų. Iš pradžių tvarkiau narių duomenų bazę, o 1995 metais buvau išrinktas į LF tarybą. Buvau LF valdybos (2004–2005 ir 2012–2015 metais ir tarybos pirmininkas (2007–2009 metais), nuo 2015 metų einu LF garbės komiteto pirmininko pareigas.

Nuo jaunystės dalyvavau lietuviškoje veikloje. Jau daug metų dirbu „Lituanus“ žurnale.

Illinois Institute of Technology įgijau matematikos bakalaurą ir kompiuterių mokslo magistro laipsnius, o Čikagos universitete ir verslo magistro laipsnį. Dėstau finansinę matematiką Governors State universitete.

Nuo jaunystės dalyvavau lietuviškoje veikloje, tačiau LF veikla ypatingai patraukė kaip plačios apimties išėivijos lietuviškos veiklos finansinis variklis. Mūsų išėivija mar-

ga ir besikeičianti. Būtina surasti būdų, kaip pritraukti skirtingų interesų žmonių ir organizacijų prie mus visus rišančios bendros lietuviškos veiklos. Tai, manau, yra ne tik LF, bet visų lietuviškų organizacijų uždavinys. Todėl esu pasiruošęs ir toliau dirbti LF.

Dainius Vaidila

Esu Lietuvių Fondo (LF) narys. Mano darbo patirtis yra glaudžiai susijusi su JAV ir Kanados lietuvių bendruomene. Pastaruoju metu vadovauju Santa Monica (Californija) lietuvių kredito unijai. Per aštuonerius mano darbo metus kredito unijos kapitalas išaugo per 90 proc., o paskolų paketas padidėjo 100 proc.

Bakalaurą ir magistro laipsnius įgijau Western Ontario ir Windsor universitetuose, Kanadoje. Mano ilgametę darbo patirtis yra susijusi ne tik su vadovavimu finansinėms organizacijoms, konsultavimu mokesčių klausimais, bet ir su investicijų tvarkymu, finansų politikos, tikslų ir prioritetų formavimu bei tobulinimu tarptautinėms verslo kompanijoms ir privatiems asmenims. Esu užmezgęs darbinius ryšius su bankų ir aukšto lygio verslo vadovais. 2013 m. buvau pakviestas skaityti paskaitą Pasaulio lietuvių ekonomikos forume Vilniuje.

Domiuosi LF veikla. Mano nuomone, svarbu, kad Fondas stiprėtų, remdamas švietimą, puoselėdamas tautines tradicijas ir meną, o darbą organizuotų patriotiškai, išmanantys verslo ir finansinio investavimo strategijas bei sugebantys užtikrinti jų vykdymą asmenys. Esu pasirengęs savo ilgametę patirtį panaudoti šios lietuviškos organizacijos augimui, ypatingą reikšmę skiriant sutartinių įnašų plėtojimui.

Agnė Vertelkaitė

Lietuvių Fondo (LF) ir jo valdybos nare tapau 2008 m. Nuo 2010 m. esu LF Pelno skirstymo komiteto Stipendijų skirstymo pakomitečio narė, o nuo 2015 m. – LF tarybos narė.

2006–2009 metais dirbau Čikagos lituanistinėje mokykloje lietuvių literatūros mokytoja, nuo 2008 m. liepos dirbu LR generalliniame konsulate Čikagoje, kur esu atsakinga už kultūros, švietimo, ekonomikos, ryšių su lietuvių bendruomene ir žiniasklaidą reikalus. Eidama šias pareigas nuosekliai įsigilinau į JAV lietuvių organizacijų veiklą, su daugeliu jų teko bendradarbiauti įgyvendinant įvairias iniciatyvas, organizuojant renginius, šventes.

Tikiu esminiu LF vaidmeniu užtikrinant finansinę paramą, būtiną lietuviškos veiklos tęstinumui, taip pat manau, jog LF kapitalui ženkliai išaugus, pasikeitė ir organizacijos pajėgumas. Esu tikra, jog atėjo metas LF organizacijai priiimti daugiau atsakomybės lietuvių tautinės tapatybės ugdyme bei stiprinime, pasaulio lietuvių bendruomenės vienijime bei jos visuomeninės veiklos krypties formavime siekiant atstovauti visos lietuvių tautos interesus. Siūlau savo kandidatūrą į LF tarybą, kur prisidėčiau prie darbų auginant pačią organizaciją ir formuojant jos konkrečius tikslus, kuriant planus, strategijas bei juos įgyvendinant.

Pasidairykime po Lietuvos pinigų muziejų

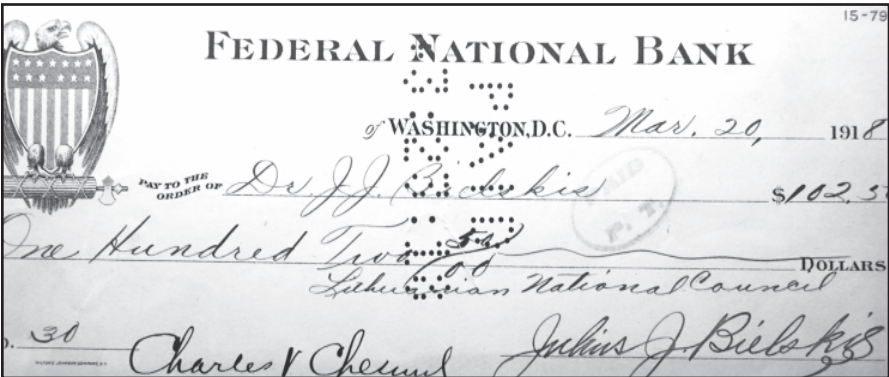
ALGIS VAŠKEVIČIUS

Pačiame Vilniaus centre, Gedimino prospekto priegoje įsikūręs Pinigų muziejus – vienas labiausiai lankomų sostinėje. Dažnai prie jo nuvingiuoja turistų eilės, kuriuos pradžiugina ir labai modernus bei daugybę įdomių eksponatų turintis muziejus, ir tai, kad apsilankymas jame yra nemokamas.

Pinigų muziejų Vilniuje garsus žurnalas „Forbes“ yra išrinkęs geriausiu Baltijos šalių centrinių bankų muziejumi, įtraukęs jį į Europos centrinių bankų muziejų dešimtuką ir pataria čia apsilankyti visiems.

Dabartinis Pinigų muziejus yra įsikūręs pastate, statytame dar XIX amžiaus pabaigoje – čia valdant Rusijos carui veikė restoranas, o sovietmečiu – vaistinė. Pravėrus sunkias muziejaus duris, iš karto atsiduri erdvoje salėje, kur gali pamatyti pinigų gamybos įrangą, moderniai įrengtas ekspozicijas, specialiuose slankiojančiuose stalčiuose saugomą įvairių pasaulio šalių banknotų kolekciją, daug kitų labai įdomių daiktų.

Pinigų muziejaus užuomazgų galima aptikti dar sovietmečiu, 1985-aisiais, kai buvo įrengtas Valskybinio banko istorijos muziejus ir jame saugota apie 500 eksponatų. Muziejaus rinkinių formavimas tada apsiribojo ideologiniais ir propagandiniais tiks-

Iš JAV atkeliavęs 1918 metų čekis

lais renkama medžiaga apie bankininkus karo dalyvius ir darbo veteranus, skaičiavimo technikos, jubiliejinių, apyvartinių ir išimtų iš apyvartos rublių rinkimu.

1990 m. atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę ir įsteigus Lietuvos banką, muziejaus veikla buvo sustabdyta, po kelerių metų trumpam atnaujinta, o po to ieškota naujų patalpų ir darbuotojų naujam muziejui. Naujose patalpose parengtos muziejaus ekspozicijos apie Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės pinigus ir bankininkystės bei pinigų istoriją nepriklausomoje Lietuvoje buvo pristatytos visuomenei 1999 metais, minint lito įvedimo šėštąsias metines.

2007 m. prasidėjus Lietuvos banko muziejaus rekonstrukcijai, ekspozicija buvo uždaryta, tačiau muziejaus darbuotojų veikla nesustojo – per trumpą laiką buvo parengta Lietuvos banko istorijos ekspozicija ir tų pačių metų gruodį ji atidaryta istoriniuose Lietuvos banko rūmuose Kaune. Visi norintieji ją gali apžiūrėti ir šiuo metu.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

zicija ir tų pačių metų gruodį ji atidaryta istoriniuose Lietuvos banko rūmuose Kaune. Visi norintieji ją gali apžiūrėti ir šiuo metu.

Per porą metų rekonstravus ir išplėtus muziejaus patalpą, 2010 m. gruodžio 21 d. atidaryta nauja moderni Pinigų muziejaus ekspozicija. Pastatas, kuriame glaudžiasi muziejus, šiuo metu priklauso bendram Lietuvos banko rūmų kompleksui. Naujos muziejaus ekspozicijos, išsidėsčiusios penkiose muziejaus salėse per du aukštus, užima 300 kvadratinį metrų plotą.

Čia lankytojas gali susipažinti su pasaulio pinigų ir bankininkystės istorija, Lietuvos pinigais, bankininkystės raida mūsų šalyje nuo pirmųjų kredito įstaigų atsiradimo iki šių dienų. Lankytojams sudarytos galimybės gauti daugiau informacijos apie pinigų istoriją, ne tik pasyviai apžiūrėti ekspoziciją, bet ir patiems aktyviai dalyvauti pažinimo procese, naudojantis įvairiais papildomais žinių įgijimo šaltiniais ir priemonėmis: kompiuteriniais terminalais su specialiomis programomis, specialiai orientuota interneto prieiga, teminiais, mokomaisiais ir dokumentiniais filmais.

Bankininkystės istorijos salėje supažindinama ir su bankininkystės pradžia, parodomi vėlesni jos plėtros etapai, atskleidžiamas Lietuvos

banko vaidmuo vykdant 1922 metų pinigų reformą, stabilizuojant šalies finansų ir kredito rinką pasaulinės ūkio krizės metais, parodomas nacionalinės bankininkystės žlugimas 1940 metais sovietams okupavus Lietuvą.

Muziejus dabar turi daugiau kaip 53 tūkstančius eksponatų, didžioji jų dalis – numizmatika. Pinigų muziejaus pasididžiavimas – Vilniaus pinigų kalyklos nukaltų Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kunigaikščių Vytauto, Jogailos, Žygimanto Vazos laikų sidabrinės, auksinės monetos. Iš jų vertingiausia – iš vieno garsaus kolekcininko per stebuklą išigyta Žygimanto Vazos 10 dukatų moneta, kurios Pinigų muziejui pavydi kiti Lietuvos muziejai. Milžinišką istorinę reikšmę turinti moneta dabartine rinkos kaina vertinama apie 140 tūkstančių eurų.

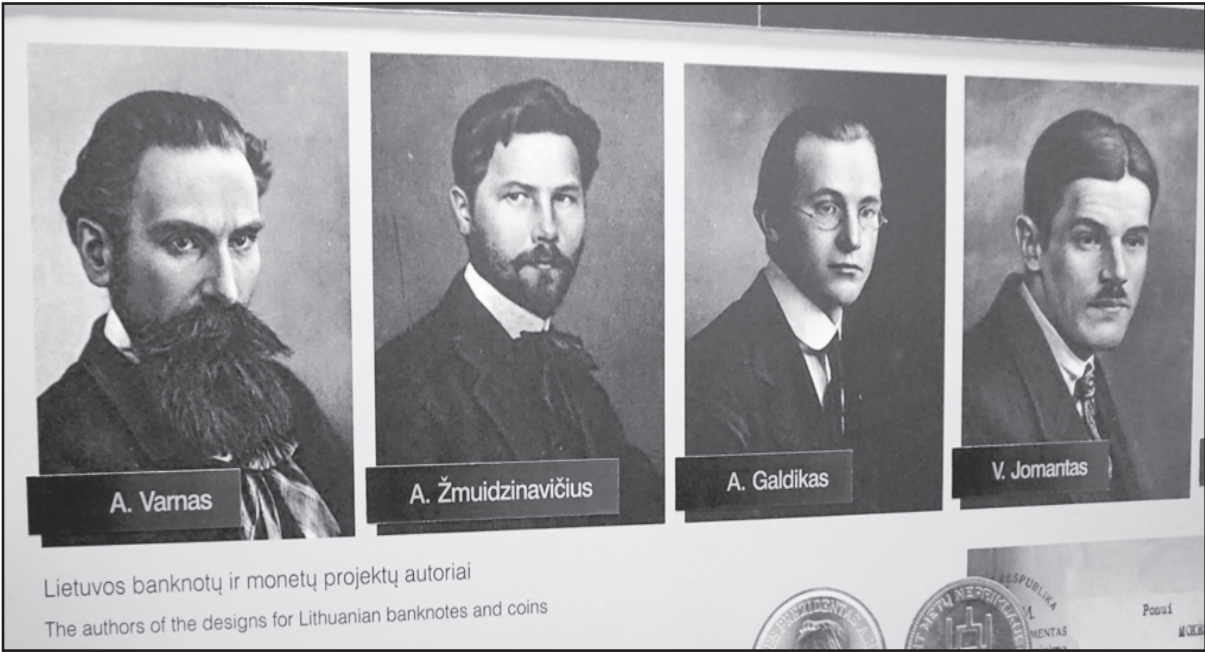
Žinoma, lankytojus labai domina ir lobiai. Vienas tokių lobių buvo rastas buvusiam sostinės viešbutyje „Vilnius“ – čia 1918 metais trumpai veikė Lietuvos bolševikų vyriausybė. Deja, į tuomečio „Šopeno“ alaus fabriko pagamintą butelį sugrūsti popieriniai carinės Rusijos rubliai buvo sutrūniję, todėl muziejuje galima pamatyti kitą panašų lobį iš Alytaus rajono Kalesninkų kaimo – tai caro laikų rublių banknotai, tuomet dengti aukso. Jo vertė pagal dabartines aukso kainas siekia 30 tūkstančių eurų.

Muziejuje lankytojai gali sužinoti, kad pirmuosius lietuviškus popierinius pinigus išleido Tado Kosciuškos sukilėliai, jais atsiskaitydavę sukilimo metu. Savo atskirus pinigus turėjo ir prieskario Klaipėda, taip pat savi litai buvo Prezidento Antano Smetonos laikų Lietuvoje.

Šiame muziejuje yra saugoma Aukso knyga, kurioje aprašytas Lietuvos aukso kelias: kur ir kiek jo įvairiais laikais turėjome, kaip iš vienos saugyklos į kitą judėjo aukso luitai. Ši knyga labai pravertė Nepriklausomos Lietuvos vyriausybei, norinčiai sužinoti tarpukario Lietuvos aukso judėjimą. Iki sovietų okupacijos 1940 m. Lietuva buvo sukaupusi beveik 9,6 tonas aukso, laikyto įvairiuose

Stenduose – Lietuvos banko istorija.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Balandžio 14 d., ketvirtadienį, 6:30 val.** v. vyks atvira diskusija apie Sinclair romaną „Džiunglės“. Pagrindinis pranešėjas – prof. Bill Savage iš Northwestern University. Diskusija vyks University of Illinois Hull-House pastate (Jane Addams Hull-House Museum, 800 S. Halsted, Chicago, IL), kur prieš 112 metų lankėsi ir Sinclair, kai rinko medžiagą savo būsimam romanui. Bus lietuviško ir meksikietiško maisto!

■ **Balandžio 16 dieną, šeštadienį, 2 val. p.** Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 South Pulaski Road, Chicago, IL, 60629) vyks Kalifornijoje gyvenančios lietuvių kilmės amerikiečių rašytojos Birutės Putrius knygos „Lost Birds“ pristatymas.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL 60632) šį sekmadienį, balandžio 17 d., 10 val. r. šv. Mišiose švęsime ketvirtąjį Velykų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Atvykite.

■ **Visus maloniai kviečiame į Jaunimo centro** metinį susirinkimą, kuris vyks balandžio 17 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. Registracija prasidės 11:30 val. r. Jaunimo centro Čiurlionio galerijoje, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636.

■ **Grupelė Lemonto Maironio lituanistinės** mokyklos mokinių dalyvaus rašytojo Antano Vaičiulaičio minėjime, kuris įvyks sekmadienį, balandžio 17 d., 12:45 val. p. p. PLC Didžiojoje salėje. Moksleiviai vaidins iš-

trauką iš „Pasakos apie gerą senelį, nykštuką Ulduką ir milžiną Žaliapūgį“. Minėjimą ruošia ateitininkų Korp! Giedra.

■ **Balandžio 24 d., sekmadienį, 12:30 val.** p. p. Čikagos Lietuvių tautodailės institutas kviečia visus į lietuvių tautinių drabužių ir prijuosčių parodą, kuri vyks Tautodailės galerijoje, Dailės muziejuje, PLC. Parodoje matysite senoviškas ir šiuolaikines austas prijuostes iš visų Lietuvos etnografinių apylinkių. Paroda tęsis iki gegužės 15 d. Muziejaus darbo valandos: šeštadieniais nuo 9 val. r. iki 2 val. p. p. ir sekmadieniais nuo 11 val. r. iki 2 val. p. p.

■ **Lietuvių rašytojų draugija, balandžio 24 d.** 2 val. p. p. Jaunimo centro Čiurlionio galerijoje rengia tradicinę „Poezijos pavasario“ literatūrinę popietę. Programa bus paskelbta vėliau. Visi kviečiami dalyvauti.

■ **JAV Lietuvių Bendruomenės Lemonto** apylinkės valdybos ataskaitinis susirinkimas vyks balandžio 24 d. 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centro pokylių salėje. Visus JAV LB Lemonto apylinkės narius kviečiame aktyviai dalyvauti. Bus kavutė ir vaišės.

■ **Gegužės 1 d., sekmadienį, po 10 val. r.** šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje Brighton Parko Lietuvių Bendruomenės „vyrų komanda“ Motinos dienos proga ruošia specialius pietus. Bus loterija ir įvairios linksmybės. Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

Padovanokite savo Mamoms neįprastą dovaną

Artėjančios Motinos dienos proga Balzeko lietuvių kultūros muziejus (Balzeko lietuvių kultūros muziejuje 6500 S. Pulaski Rd., Chicago IL, 60629) kviečia į išskirtinį renginį. Garsi Čikagos verslininkė, kosmetikos ir kvepalų magnatė Marilyn Miglin sutiko muziejuje pravesti užsiėmimą moterims ir pamokyti jas makiažo paslaptį.

Į netradicinėje aplinkoje vykiančią pamoką galės patekti tik 10 moterų. Dalyvių amžius neribojamas, išskyrus tai, kad joms turi būti ne mažiau kaip 18 metų.

Susitikimas su M. Miglin – tai ne tik galimybė sužinoti, kaip kosmetikos priemonės padeda išryškinti prigimtinių moters grožį, kaip pasirinkti makiažą, atsižvelgiant į savo gyvenimo būdą. Tai ir galimybė susitikti, susipažinti ir artimiau pabendrauti su legenda tapusia išskirtinio likimo moterimi. Užsiėmime M. Miglin pagelbės jos dukra Marlena.

M. Miglin – žmona, motina, jaunystėje buvusi modeliu, vėliau tapusi garsia verslininke, šiandien yra tituluojama grožio industrijos magnate. Taip pat ji yra ir televizijos žvaigždė. Sukūrusi dešimtis pasaulyje šiuo metu jau pamėgtų ir žinomų kvepalų, kūno priežiūros priemonių, M. Miglin televizijoje pati jas populiarino. Gal savo pamokoje ji atskleis ne tik makiažo paslaptis, bet ir atsakys į klausimą, kaip savo svajones paversti tikrove?

Susitikimas vyks balandžio 30 dieną, šeštadienį, 10 val. r. Pamokos kaina – 30 dol.

Registruotis el. paštu: balzekas@sbcglobal.net.

Lithuanian Day Festival

Saturday, April 30, 2016

11:30 am - 7:00 pm

SS. Peter and Paul Parish Center

Food ■ Music ■ Family Fun

- Authentic Lithuanian food and beer provided by **Grand Duke's Restaurant** of Chicago
- Combo platter of 3 items (*Cepelinai, Kugelis, Balandeliai*) for **\$12**
- Entertainment, folk music, dances and songs
- Art, souvenirs and gifts from Vendors
- Demonstrations for making straw Christmas ornaments and decorating Easter eggs
- Exhibits of Lithuanian culture
- Movies about Lithuania
- Games for children

Lithuanian American Community of Grand Rapids

1433 Hamilton Ave. NW ■ Grand Rapids, MI 49504

Design by Don Astras, tempestmktg.com

www.draugas.org/kalendorius

Ar pažįstame savo garsenybes?

Š. m. balandžio 23 d., šeštadienį, 2 val. p. p. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski R., Chicago, IL 60629) vyks Kauno Vytauto Didžiojo universiteto antrojo kurso istorijos doktoranto Egidijaus Balandžio paskaita

„Įžymybių konstravimas, jų palaikymo praktikos ir JAV Lietuvių Bendruomenė XX a. I pusėje: kovinio sporto herojų atvejis“.

XX a. I pusėje tarp JAV lietuvių bene svarbiausiomis sporto įžymybėmis tapo kovinio sporto – imtynių ir bokso – žvaigždės. Paskaitoje bus siekiama papasakoti, kaip prie jų garsinimo prisidėjo spauda, gerbėjai ir patys sportininkai, o taip pat apžvelgti, kaip sporto žvaigždės stiprino lietuvių visuomenės įvaizdį.

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

Skaitykite „Draugą“ greičiau!